

**SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ**  
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

**PSALMII**  
**CARTEA A DOUA**  
**Psalmul 45**

Un psalm al fiilor lui Core – O cântare –  
O cântare de dragoste  
8 *Smirna, aloea și casia îți umplu de miros  
plăcut toate veșmintele ;  
în casele tale împărătești de fildeș te  
înveselesc instrumentele cu corzi.*  
9 *Printre preaiubitele tale sunt fete de  
împărați ; împărăteasa, mireasa ta, stă la  
dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.*  
10 *Ascultă, fiică, vezi și pleacă-ți urechea;  
uită pe poporul tău și casa tatălui tău !*  
11 *Și atunci împăratul îți va pofti  
frumusețea. Și, fiindcă este Domnul tău,  
adu-i închinăciunile tale.*  
12 *Și fiica Tirului și cele mai bogate din  
popor vor umbla cu daruri  
ca să capete bunăvoința ta.*  
13 *Fata împăratului este plină de  
strălucire înăuntrul casei împărătești ;  
ea poartă o haină țesută cu aur.*  
14 *Este adusă înaintea împăratului,  
îmbrăcată cu haine cusute la gherghef  
și urmată de fete, însoțitoarele ei,  
care sunt aduse la tine.*  
15 *Ele sunt duse în mijlocul bucuriei și  
veseliei și intră în casa împăratului.*

**Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : [www.cezareea.ro/foaia-crestinului](http://www.cezareea.ro/foaia-crestinului).**

16 *Copiii tăi vor lua locul părinților tăi ;  
îi vei pune domni în toată țara.*  
17 *Din neam în neam îți voi pomeni  
numele : de aceea în veci de veci  
te vor lăuda popoarele.*  
**Psalmul 46**

Către mai marele cântăreților – Un psalm  
al fiilor lui Core – De cântat pe alamot –  
O cântare  
1 *Dumnezeu este adăpostul și sprijinul  
nostru, un ajutor  
care nu lipsește niciodată în nevoi.*  
2 *De aceea nu ne temem, chiar dacă s-ar  
zgudui pământul și s-ar clătina munții  
în inima mărilor.*  
3 *Chiar dacă ar urla și ar spumega  
valurile mării și s-ar ridica până acolo de  
să se cutremure munții. – (Oprire)*  
4 *Este un râu, ale cărui izvoare înveselesc  
cetatea lui Dumnezeu, sfântul locaș al  
locuințelor Celui Preaînalt.*  
5 *Dumnezeu este în mijlocul ei :  
ea nu se clatină ;  
Dumnezeu o ajută în revărsatul zorilor.*  
6 *Neamurile se frământă, împărățiile se  
clatină, dar glasul Lui răsună,  
și pământul se topește de groază.*  
7 *Domnul oștirilor este cu noi,  
Dumnezeul lui Iacov este un turn de  
scăpare pentru noi. – (Oprire) ...*  
[Cont. în nr. viitor]

**ORARUL SLUJBELOR BISERICII**  
**DUMINICA** 9 – 12  
18 – 20  
**JOI** 18 – 20  
*Live pe : [www.cezareea.ro](http://www.cezareea.ro)*  
**VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !**

**„Să trăiești în pace, și pacea să  
fie cu casa ta și cu tot ce este al  
tău” !**  
I SAMUEL 25 : 6



**Editorial. Iar mie, sărmanul, cine-mi va da pace ?**

„Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, **lucrurile care sunt pentru pacea ta**. Dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi”. [EVANGHELIA DUPĂ LUCA 19 : 42]  
Versurile următoare le-a scris un deținut muribund din Bremen, bolnav de tuberculoză, pe patul morții, cu mână tremurândă.

*Să le fac griji părinților mei,  
Pe vremuri tare-mi mai plăcea !  
Mi-am permis orice față de ei,  
Nechibzuința soare-mi era.  
Mâhnirea lor, necazul lor greu,  
N-au înlăturat capriciul meu.*

*Mă adânceam tare-n rușine,  
Pas cu pas m-a pus la pământ ;  
Doar dragostea mă ținea bine.  
Pe tata l-am băgat în mormânt.  
Atunci, abia, din batjocorire,  
Mut m-am trezit. - dar ce trezire !*

*Scumpa mamă-mi văzu mâhnirea ;  
N-avea nici un resentiment.  
Îmi dorea la ea revenirea,  
Să mă-ndrume-n comportament.  
Dar din falsă pudoare nu m-am dus ;  
De mândrie m-am lăsat sedus.*

*Am uitat, tot din nepăsare,  
Cât o durea purtarea-mi rea  
Și că mă iubea cu ardoare.  
Dar ce-mi pasă de mama mea ?  
Eram mult mai rău decât am fost,  
Mult mai jos. – Dar plânsul n-are rost.*

*M-am căit de viața trăită,  
Văd altfel azi purtarea mea.  
Fericirea mi-e risipită.  
Oare mama mă mai dorea ?  
Sănătate, cinste, totu-i pierdut.  
Mă mai iubește mama care m-a născut ?*

*Îndrăznind, pe mama am rugat :  
Iartă-l pe fiul tău pierdut !  
Te rog, uită ce s-a întâmplat.  
Disprețu-i tot ce-am obținut.  
Smerit ocară îmi voi purta,  
Dar iartă ! O, mă poți refuza ?*

[Continuare din pagina 1]

*Ceas de ceas răspuns am așteptat,  
De la cea care m-a iubit.  
O, aduceți vești ne-ntârziat,  
Că-și iartă fiul pocăit.  
Prea târziu, mama-n mormânt zace.  
Ea are, - dar eu încă lupt pentru pace.*

Poate că ultimul rând ar fi sunat mai corect așa : „Iar mie, sărmanul, cine-mi va da pace ?”

La această întrebare se poate răspunde doar așa : Numai Isus îți poate da pace ! – Ia-ți, crezând, adăpostul la El, al cărui sânge este capabil să anuleze chiar și vina ta roșie ca sângele, vina vieții tale nespuse de mare.

Dar oare i s-a dus această veste limpede a Evangheliei mântuitoare ?

Oare a ajuns la timpul potrivit vreun martor al harului și al vieții veșnice la acest pat de moarte ? Nu pare.

Acest deținut muribund a fost un negustor tânăr, provenind dintr-o familie de vază ; el ajunsese pe panta de declin prin anturaj desfrânat și a devenit infractor.

În închisoare a devenit tuberculos în urma vieții destrăbălate. Mama lui zadarnic l-a iubit, l-a sfătuit, l-a implorat să se întoarcă ; el n-a avut milă de lacrimile mamei lui.

El nu s-a întors la inima tatălui său pământesc și – cum pare – la fel de puțin la inima Tatălui ceresc, care aștepta întoarcerea lui acasă.

După ce tatăl și mama au coborât de timpuriu în mormânt, plini de mâhnire, după ce ușa casei părintești se închisese, după ce averea lui a fost risipită și sănătatea ruinată, n-a putut cu lacrimile și cu plânsul lui să recâștige nimic din fericirea distrusă. [Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, XV- 1909 – 1910]

*Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]*

## CAPITOLUL 14

FELIX NEFF

*Apostolul Alpilor*

În urma acestei experiențe lăuntrice, el a renunțat la rangul său și a dezbrăcat uniforma militară. Pâinea cea de toate zilele și-a câștigat-o muncind din greu cu sapa și lopata, dar se bucura că a găsit mântuirea sufletului.

Nu era căsătorit și voia să-și devoteze viața în întregime vestirii Evangheliei, ajutând pe alții care nu o cunosc, așa cum el nu a cunoscut-o altădată, să o poată cunoaște și să o primească. Când era întrebat de alții : „Unde vei fi mâine ? Ce vei face ?” - el le răspundea : „Aceasta nu e treaba mea, întrebați pe Stăpânul meu”.

În anul 1823, s-a dus la Chazelet, o localitate în vârful Alpilor din partea Franței, să fie păstor la o bisericuță formată din șase familii de foști catolici, deveniți evanghelici.

Odinioară, aici în vârf de munte, și-au găsit refugiul o seamă de valdenzi, grupare evanghelică foarte prigoniată de catolici în secolul XIII. Ei au fondat localitatea aceea. Urmașii lor, în 500 de ani, au devenit necredincioși și au trecut la catolicism, ca să nu fie prigoniți. Șase familii erau proaspăt convertite și au format acea bisericuță evanghelică.

Datorită faptului că erau la mare distanță de lumea civilizată, izolați sus în vârf de munte, oamenii au devenit aproape barbari. Din septembrie până în aprilie ținea iarna, cu zăpadă mare și ger crâncen. Doar lupii dădeau târcoale pe afară, să găsească ceva pradă, oamenii stând toți în casele lor.

La acea înălțime nu mai erau păduri, așa că erau lipsiți de lemne de foc. De fapt, casele lor nici nu aveau coșuri și nici ferestre.

[Continuarea în numărul viitor]

## BOLI EVITABILE

### 20. Noroi sau stele ?

„Doi oameni privesc printre aceleași gratii. **Unul vede noroiul, iar celălalt vede stelele**”. [Frederick Langbridge]

(Continuare din numărul trecut)

Majoritatea creștinilor nu au murit și nu s-au răstignit față de lume, nu au făcut cunoștință cu Dumnezeu și promisiunile Sale așa cum ar trebui să fie, nici nu sunt hotărâți să-L urmeze pe deplin așa cum s-ar cuveni și de aceea sunt așa de descurajați și nemulțumiți atunci când vin necazurile peste ei. Acesta este un adevăr neîndoielnic.

Am arătat că atitudinea noastră este mai importantă decât jignirile zilnice. Este important să pregătim mințile noastre în fața catastrofelor majore care ne lovesc în viață.

Armatele recunosc acest adevăr fundamental și își supun trupele la o instruire serioasă înainte de a începe lupta.

Dacă creștinii ar practica asemena sfaturi biblice ca : postirea și disciplinarea poftelor trupești, atunci poate că nu am avea așa de mulți „soldați de ciocolată” care se topesc atunci când trebuie să treacă prin experiențe fierbinți, prin necazuri neprevăzute, ca pierderea unui prieten, sau pierderi financiare.

Iacov se uita la „noroi” și apuca mereu aceste lucruri chiar din momentul nașterii sale.

El veni pe lume strângând călcâiul frățiorului său cu micul său pumn de copilaș.

De îndată ce a fost în stare să facă un negoț făcu un târg urât cu supa și vându puțin din ea pentru dreptul de întâi născut al fratelui său.

El depăși în înșelăciune chiar și pe socrul său care era un maestru adevărat în pungășii.

Cum v-ați fi așteptat să reacționeze la încordare un caracter ca al lui Iacov ?

Atunci când i s-a spus că fiul său favorit, Iosif, a fost ucis, amărăciunea sa firească era explicabilă, dar adaptarea la încordare a fost defectuoasă din cauză că Iacov a plâns mai mult decât ar fi trebuit.

Acelora care căutau să-l mângâie, le spunea : „*Plângând mă voi coborî la fiul meu în locuința morților*”. (Geneza 37 : 35) - El prefera balsamul încălzitor al autocompătimirii pentru a face față situațiilor în viață.

Omul care nu învață să se adapteze corect la încordări, nu va deveni niciodată matur. Iacov stăruia să privească la „noroi” în loc să creadă că chiar și nenorocirea poate să fie o parte importantă din planul lui Dumnezeu, așa cum de fapt a și fost.

Insistența lui Iacov de a prelungi plânsul era cu totul nelalocul ei, deoarece credința lui a fost atât de slabă încât tot ce făcea nu era decât geamăt, „ ... toate acestea pe mine mă lovesc”. (Geneza 42 : 36). [Va continua]

### CUM POT FI MÂNTUIT ?

**1. Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23)

**2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

**3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”

*„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.*

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16